

Nhà ng ười i c ủa TS Cù Huy Hà Vũ khi g ặp v ợ trong Tr ại t ạm giam s ố 1 Hà N ội vào ngày 13/6/2011

Tác Giả: Tin T ờ ng H ồ p

Thứ Sáu, 29 Tháng 7 Năm 2011 08:19

T ờ tr ại giam Hà N ội, Ts lu ợ t Cù Huy Hà Vũ đã g ặp v ợ mình và có nh ờ ng đ ều u tr ần tr ờ thao th ờ c v ợ i nh ờ ng v ợ n đ ờ ông quan tâm.

Những lời của TS Cù Huy Hà Vũ khi gặp v ợ trong Trại tạm giam số 1 Hà Nội vào ngày 13/6/2011

Đến ngày Thương binh liệt sỹ 27/7/2011, hãy giúp tôi được bày tỏ với gia đình bên ngoài (gia đình luật sư Nguyễn Thị Dương Hà) một gia đình liệt sỹ điển hình lòng biết ơn vô hạn, vì tôi Cù Huy Hà Vũ đang bị giam cầm không thể tự mình thực hiện được cả nghĩa vụ với Liệt Sĩ cả tình riêng với gia đình. Bởi:

Bà ngoại (bà ngoại luật sư Nguyễn Thị Dương Hà), cụ Nguyễn Thị Cháu có chồng là cụ Dương Văn Lăng và cả bốn con trai là quân nhân cách mạng. Bị hùng là ở chỗ cụ Cháu “Bốn lần tiễn con đi thì ba lần khóc thảm liệt 18”. Trong bốn người con quyết tử cho Tổ quốc quyết sinh khi chưa có một ai có gia đình riêng thì ba ông Dương Văn Cỏ, Dương Văn Hứa, Dương Văn Linh đã oanh liệt hy sinh tại sa trường. Cụ Cháu đã khóc nhiều đến mức mà mắt bị mù vĩnh viễn, chỉ còn nhận dạng người con trai lớn Dương Văn Thâm trở về với thương tích chiến tranh bằng những ngón tay răn rêu gầy gộc. Gia tài của Người mẹ Anh hùng Nguyễn Thị Cháu và chiến sĩ cách mạng Dương Văn Lăng để lại cho người con trưởng là Dương Thị Kinh mẹ vợ tôi cũng con rể là ông Nguyễn Bá Phụng, một sĩ quan trưởng Lục quân Trại Quốc Tuấn, cầm tá quân, bộn chiến đấu của con người huyền thoại Tạ Đình Đế, không gì khác ngoài ba tấm bằng Tổ quốc ghi công ba người con liệt sỹ của các cụ.

Những tưởng một gia đình liệt sỹ - có công với nước lớn lao như vậy phải được chế độ chăm sóc xứng đáng thì các liệt sỹ Dương Văn Cỏ, Dương Văn Hứa, Dương Văn Linh đã phải chết một lần nữa, lần này một cách tức tưởi khi các cháu của bà Dương Thị Kinh tại 255/6/27 Ngõ Tắt Tắt, quận Bình Thạnh, thành phố Hồ Chí Minh, nơi thờ bà liệt sỹ với các tấm bằng Tổ quốc ghi công đã bị chính quyền thành phố Hồ Chí Minh đập tan để họ cướp lấy đất cho tư nhân xây dựng khách sạn theo lệnh của chính Lê Thanh Hải, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân thành phố Hồ Chí Minh, Bí thư Thành ủy thành phố Hồ Chí Minh, vào năm 2001, và nay là Ủy viên Bộ chính trị Đảng cộng sản Việt Nam.

Quả uất ức, bà Dương Thị Kinh đã lâm bệnh mà chết. Vào giờ phút lâm chung, khuôn mặt bà vẫn sáng lên khi nhắc tới những ngày nào tiền cha, chồng, các em trai lên đường chiến đấu vì Tổ quốc và bản thân đã lao liệt mình vào cuộc chiến tranh vì quyền tự quyết của Dân tộc, để rồi đau đớn trả lời: “Con ơi nhờ lấy câu này: Cướp đêm là giặc, cướp ngày là quan!”.

Cũng nhân ngày 27/7, tôi, Nguyễn Thị Dương Hà, xin gửi lời chào về tình cảm của chúng tôi, TS Cù Huy Hà Vũ tới nhà văn Sơn Tùng:

Được tin nhà văn Sơn Tùng, người thương binh nặng %, nhà Cẩn Vương học hàng đầu, nhà Hồ Chí Minh học số một của Việt Nam vừa được Nhà nước phong Anh hùng lao động, tôi rất mừng cho ông. Lê ra điều này phải đến với ông từ lâu rồi mới thảo tình đại lý!

Không nghĩ ngờ gì nữa, sự vinh danh này cũng là sự “Chiêu tuyết” cho cái “Chiếu văn” được ông tổ chức tại căn nhà thanh bạch của ông tại ngõ Văn Chương, Khâm Thiên, Hà Nội để đàm đạo văn chương học thuật những lại bị cơ quan an ninh bẽ gào là “tội lỗi” và đối xử nghiêm trọng đến mức: Sơn Tùng phải dân lòng đứt bỏ!

Năm người, ngay sau khi nhận được điện thoại của gia đình ông về việc ông bị xuất huyết não, cấp cứu tại bệnh viện Bạch Mai, TS Vũ đã có mặt bên ông để động viên ông và gia đình rằng một con người yêu nước như ông không thể chết. Về phần chúng tôi, TS Vũ biết ơn ông vì ông đã giúp phần công cổ trung sự yêu nước của gia đình TS Vũ khi kể với TS rằng chính cụ Thanh, chỉ ruột Chủ tịch Hồ Chí Minh, và một số nhân chứng lịch sử khác đã nói với ông về sự tham gia của cụ nội chúng tôi, Cù Huy Quân, vào sự kiện oanh liệt nhất của phong trào Cẩn Vương chống thực dân Pháp: Khởi nghĩa Phan Đình Phùng tại Hương Sơn, Hà Tĩnh. Cũng chính tại vùng núi rừng hiểm trở này, bốn thế kỷ trước đó, vào thế kỷ 15, một trong những bậc tiền tổ của chúng tôi là Cù Ngọc Xán đã thiết lập căn cứ dựa lên núi của Lê Lợi trong cuộc kháng chiến chống quân Minh, mà chính nhờ công trạng này Cù Ngọc Xán đã được Vua Lê Lợi ban Quốc Tịch, được các triều đại sau phong Bình bô Thượng thư, Tuế Vương, Người Việt Nam yêu nước.

Còn hãy giữ thì nhà văn Sơn Tùng ơi, chúng tôi, TS Cù Huy Hà Vũ đã không thể đến cầm lấy bàn tay thương tật của ông để chia vui cùng ông được nữa rồi. Mặc dầu vậy, từ nơi bị nhà cầm quyền giam cầm vì cái “chiếu” trong trư như “Chiếu Văn” của ông, nay là cái “Chiếu Công lý – Dân chủ – Nhân quyền” của chúng tôi trên Internet, thay mặt chúng tôi, TS Cù Huy Hà Vũ, tôi xin chúc ông sống tới những ngày hạnh phúc bên bà Sơn Tùng; một đời chiến đấu và bị quên lãng, đầu sao ngày nay nhờ trí nhớ và tấm lòng người đồng đội Nguyễn Minh Triết, nhà văn Sơn Tùng đã làm cho bà Sơn Tùng và gia đình ông được người ngoại.

Nguyễn Thị Dương Hà